

Skatteministeriet

10. december 2019

J.nr. 2019 - 4014

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 72 - Forslag til lov om ændring af sømandsbeskatningsloven, tonnageskateloven og forskellige andre love (Tilpasning af DIS-ordningen, refusionsordningen for sandsugere og tonnageskatteordningen til EU-retten m.v. og udvidelse af sømandsfradraget til søfolk på forsknings- og havundersøgelsesskibe).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 28 af 5. december 2019.

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere præsentationen fra foretræde den 5. december 2019 fra Rohde Nielsen A/S og Danske Maritime og kommentere juridiske notater modtaget fra Danske Maritime den 3. december 2019, jf. L 72 – bilag 7 og 9.

Svar

I det fremlagte materiale fremføres en række argumenter for, at den hollandske sandsugerordning er mere favorabel end den danske refusionsordning efter lovforslaget, hvilket vil have negative konsekvenser for danske søfolk og danske sandsugerredier.

Til at afbøde den negative effekt, som lovforslaget anføres at ville medføre, foreslås forskellige ændringsforslag i det juridiske notat af Gorrissen Federspiel. Det foreslås for det første, at henvisningen til »begrænset fart« ophæves, således at disse aktiviteter fremover, vil berettige til støtte efter refusionsordningen. For det andet foreslås det, at refusionssatsen fastsættes administrativt ved bekendtgørelse, således at satsen kan reguleres årligt. Endelig foreslås det, at der i lovforslaget inddrages en ændring af tonnageskattebogen, således at sandsugerredier får mulighed for at anvende tonnageskatteordningen.

Herudover opfordres der i præsentationen af Rohde Nielsen A/S til, at der laves et generelt nabotjek af refusionsreglerne for at sikre, at EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren udnyttes fuldt ud.

Kommentar

I relation til forslaget om at ophæve »begrænset fart« ved et ændringsforslag bemærkes, at »begrænset fart« dækker over flere forskellige aktiviteter, der ikke kan anses for at være støtteberettiget »søtransport« i henhold til retningslinjerne. Det vurderes derfor ikke, at reglen om udelukkelse af aktiviteter, der udføres i »begrænset fart«, kan afskaffes. Der henvises til svarene på spørgsmål 2 og 10 til L 72.

Der vurderes som udgangspunkt ikke at være noget til hinder for at fastsætte refusionssatsen ved bekendtgørelse. Refusionssatsen er dog udtryk for den gennemsnitsskat, der betales af søfolk, som arbejder om bord på sandsugningsfartøjer, og satsen er derfor ikke følsom over for mindre ændringer i indkomstkatteniveauet. Såfremt der foretages større ændringer af indkomstkattesystemet, kan refusionssatsen naturligvis blive genberegnet – og ved en lovændring enten blive nedsat eller forhøjet. Der henvises til svaret på spørgsmål 6 til L 72.

Det er korrekt, at tonnageskatteordningen ikke omfatter sandsugningsaktiviteter. I forbindelse med tonnageskatteordningens tilpasning til de nuværende retningslinjer fra 2004 blev det overvejet at lade sandsugningsfartøjer omfatte af ordningen. Det fremgår imidlertid af forarbejderne til lov nr. 409 af 1. juni 2005, at det ikke vurderes at være nogen fordel for sandsugerredierne. Det skyldes, at en sandsuger vil blive anvendt til såvel tonnagebeskattet virksomhed som til andre formål. Hermed vil det ikke længere være muligt at foretage afskrivninger på sandsugningsfartøjet – heller ikke på den del, som anvendes til formål, der falder uden for tonnageskatteordningen. Denne vurdering lægges fortsat til

grund. Under alle omstændigheder vil en sådan ændring ikke kunne inddrages i lovforslaget, da ændringen vil udgøre en ændring af en eksisterende statsstøtteordning, som skal anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen.

Det har på nuværende tidspunkt ikke være muligt for Skatteministeriet at verificere de forudsætninger om den hollandske sandsugerordning, som fremlægges i materialet.

I forbindelse med genanmeldelsen af refusionsordningen for sandsugere til EU-Kommissionen har Skatteministeriet med hjælp fra branchen forsøgt at afdække den praktiske anvendelse af sandsugerordningerne i hhv. Holland og Belgien. Det kunne umiddelbart konstateres, at praksis vedrørende »søtransport«, der berettiger til støtte, og andre aktiviteter, der ikke berettiger til støtte svarende til »begrænset fart« efter den danske ordning, ikke er ensartet. Det var dog ikke muligt for Skatteministeriet med tilstrækkelig sikkerhed at klarlægge praksis mere konkret.

Jeg har derfor allerede givet tilsagn om, at Skatteministeriet vil rette henvendelse til myndigheder i andre EU-medlemsstater med henblik på at undersøge, hvordan deres respektive sandsugerordninger er udformet. Det ændrer imidlertid ikke på, at den danske ordning skal kunne godkendes i henhold til EU's retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren, og at lovforslaget derfor skal vedtages i sin nuværende form, hvis der skal eksistere en godkendt refusionsordning den 1. januar 2020.

Der henvises i øvrigt til svarene på spørgsmål 15-17 til L 72.